

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή Δ' Νηστειών
11 Απριλίου 2021

Απόστολος – ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΣΤ' 13 – 20

Αδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὅμοσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἀνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὅμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἴσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὃπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Απόστολος – Μετάφραση, ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΣΤ' 13 – 20

Αδελφοί, ὅταν ο Θεός ἐδωσε την υπόσχεσή του στον Αβραάμ, επειδή δεν υπήρχε ανώτερος για να ορκιστεί, ορκίστηκε στον εαυτό του, λέγοντας: «Σου υπόσχομαι ὅτι θα σ' ευλογήσω καὶ θα σου δώσω πολλούς απογόνους». Έτσι πήρε ο Αβραάμ την υπόσχεση, καὶ με την υπομονή του πέτυχε την εκπλήρωσή της. Οι ἀνθρωποι ορκίζονται σε κάποιον ανώτερό τους, κι ο ὄρκος δίνει γι' αυτούς τέλος σε κάθε αμφισβήτηση καὶ υποδηλώνει επιβεβαίωση. Ο Θεός, λοιπόν, επειδή ήθελε να δείξει πιο καθαρά σ' αυτούς που θα κληρονομούσαν τα ὄσα υποσχέθηκε, ὅτι η απόφασή του ήταν αμετάκλητη, την εγγυήθηκε με ὄρκο. Για δύο λοιπόν αμετακίνητα πράγματα, για τα οποία είναι αδύνατο να διαψευστεί ο Θεός, εμείς που καταφύγαμε σ' αυτόν οφείλουμε να μείνουμε σταθεροί σ' αυτά που ελπίζουμε. Αυτή μας η ελπίδα, μας ασφαλίζει καὶ μας βεβαιώνει σαν ἄγκυρα, καὶ μας οδηγεί στα ενδότερα του καταπετάσματος, ὅπου μπήκε πριν από μας καὶ για χάρη μας ο Ιησούς, αρχιερέας για πάντα ὅπως ο Μελχισεδέκ.

Ευαγγέλιο - ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ Θ' 17 – 31

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἥνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἀν αὐτὸν καταλάβῃ, φήσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὄδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἰσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει ὡς γενεὰ ἀπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με. Καὶ ἥνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἴδων αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ’ εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ’ ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύώ, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ίδων δὲ ὁ Ἰησοὺς ὅτι ἐπισυντρέχει ὅχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθης εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν ἔξηλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοὺς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἥγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ’ ἴδιαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἔξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἔξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἦθελεν ἵνα τις γνῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Ευαγγέλιο – Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ Θ' 17 – 31

Εκείνο τον καιρό, ἐνας ἀνθρωπος πλησίασε τον Ἰησού, γονάτισε μπροστά του και είπε: «Διδάσκαλε, ἐφερα σ' εσένα το γιό μου, γιατί ἔχει μέσα του δαιμονικό πνεύμα που τον κάνει ἄλαλο. Κάθε φορά που τον πιάνει, τον ὠρίχνει κάτω και τότε βγάζει αφρούς, τρίζει τα δόντια και μένει ξερός. Είπα στους μαθητές σου να διώξουν αυτό το πνεύμα, αλλά δεν μπόρεσαν». «Ἄπιστη γενιά!» αποκρίθηκε ο Ἰησούς. «Ως πότε θα είμαι μαζί σας; Πόσον καιρό ακόμη θα σας ανέχομαι; Φέρτε μου εδώ το παιδί». Εκείνοι του το ἐφεραν. Μόλις το πνεύμα είδε τον Ἰησού, αμέσως τάραξε το παιδί, κι εκείνο ἐπεσε καταγής και κυλιόταν βγάζοντας αφρούς. «Πόσο καιρός είναι που του συμβαίνει αυτό;» φώτησε ο Ἰησούς τον πατέρα του παιδιού. Εκείνος απάντησε: «Από μικρό παιδί. Πολλές φορές μάλιστα και στη φωτιά τον ἔριξε και στα νερά για να τον εξολοθρέψει. Άλλα αν μπορείς να κάνεις κάτι, σπλαχνίσου μας και βοήθησέ μας». Ο Ἰησούς του είπε τούτο: «Εάν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά γι' αυτόν που πιστεύει». Αμέσως τότε φώναξε δυνατά ο πατέρας του παιδιού και είπε με δάκρυα: «Πιστεύω Κύριε! Άλλα βοήθησέ με, γιατί η πίστη μου δεν είναι δυνατή». Βλέποντας ο Ἰησούς ότι συγκεντρώνεται κόσμος, πρόσταξε το δαιμονικό πνεύμα μ' αυτά τα λόγια: «Ἄλαλο και κουφό πνεύμα, εγώ σε διατάζω: βγες απ' αυτόν και μην ξαναμπείς πια μέσα του». Βγήκε τότε το πνεύμα, αφού κραύγασε δυνατά και συντάραξε το παιδί. Εκείνο ἐμεινε αναίσθητο, ἐτοι που πολλοί ἔλεγαν ότι πέθανε. Ο Ἰησούς όμως το ἐπιασε από το χέρι του, το σήκωσε, κι αυτό στάθηκε ὄρθιο. Όταν μπήκε ο Ἰησούς στο σπίτι, τον φώτησαν οι μαθητές του ιδιαιτέρως: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να βγάλουμε αυτό το δαιμονικό πνεύμα;» Κι εκείνος τους απάντησε: «Αυτό το δαιμονικό γένος δεν μπορεί κανείς να το βγάλει με τίποτε ἄλλο παρά μόνο με προσευχή και νηστεία». Έφυγαν από κει και προχωρούσαν διασχίζοντας τη Γαλιλαία. Δεν ἤθελε ο Ἰησούς να μάθει κανείς ότι περνούσε από κει, γιατί δίδασκε τους μαθητές του και τους ἔλεγε: «Ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων, που θα τον θανατώσουν· την τρίτη ὥμας ημέρᾳ μετά το θάνατό του θ' αναστηθεί».

11 Απριλίου 2021, Έκδοση Ιερού Ναού Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή : Η Καινή Διαθήκη, Έκδοση Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Μαλιάπης